

شماره ویژه ۸ مارس

پیام آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن به مناسبت صدمین سالگرد هشت مارس صفحه ۲

صد سال پس از اعلام ۸ مارس زنان کجا ایستاده اند؟

گفتگو با آذر ماجدی

آزادی زن: ۱۰۰ سال از اعلام ۸ مارس روز مبارزه برای برابری میگذرد. این صد سال را چگونه ارزیابی میکنید؟

آذر ماجدی: ارزیابی یک قرن احتیاج به یک کتاب دارد. در این صد سال اتفاقات بسیار مهمی در عرصه سیاسی، اجتماعی، تکنولوژیک و علمی رخ داده است که بسیاری از آنها بر موقعیت زنان تاثیر گذاشته است. انقلاب اکتبر، انقلاب چین، دو جنگ جهانی، تحولات سیاسی - اجتماعی در مستعمره ها و جنبش رهایی زن در دهه 60 و 70 میلادی در غرب لحظات مهم در تحولات اجتماعی و سیاسی در دنیای معاصر بوده اند که هر یک بر موقعیت زنان بطور گذرا و موقت یا دراز مدت و پایدار تاثیر گذارده اند.

در غرب موقعیت زنان بطور عمیقی دگرگون شده است. چه از نظر حقوقی، چه از نظر اقتصادی و سیاسی و چه از منظر ارزش های حاکم در جامعه، مناسبات میان زن و مرد و تقسیم کار بر حسب جنسیت ما شاهد تحولات چشمگیری در موقعیت زن بوده ایم. تحولات یک قرن گذشته در اروپا و اوج آن جنبش وسیع رهایی زن در دهه 60 و 70 موجب این تغییرات گشته است. انقلاب اکتبر در روسیه

صفحه ۳

صد سال مبارزه برای آزادی صد هزار سال ستم!

سخن سردبیر

صد سال پیش زنان سوسیالیست و برابری طلب برای اولین بار رسماً و علناً مبارزه‌ای رادیکال بر علیه ستم بر زنان را اعلام نمودند. اعلام این مبارزه سرآغاز راهی طولانی، پر از فراز و نشیب را در مقابل خود داشت. اکنون صد سال از این تاریخ میگذرد و بار دیگر این سوال در مقابل همگان قرار میگیرد که چرا ستم بر زن هم چنان اگرچه در ابعاد مدرن تر و آشکارتر از هر دوره ای ادامه دارد؟ چرا؟ آیا انسان امروز همچنان در جهل و خرافه بسر میبرد و نمیتواند امراضی که زندگیش را به تباهی میکشد معالجه نماید و راهی برای درمان این بیماری مزمن پیدا کند؟

صد سال در زندگی انسان تاریخ طولانی نیست. اما تاریخ صد سال گذشته انسان تاریخی بسوی روشنگری و تکامل بوده است. هیچ دوره ای به اندازه این صد سال، انسان برای آسایش خود تلاش نکرده و موفق نبوده است. راه های مختلف را رفته و برای مشکلات خود راه حل های بسیاری یافته است. این یک حقیقت است. اما در کنار این حقیقت یک واقعیت تلخ و سیاه همچنان بر زندگی انسان امروز سایه افکنده است و این سایه سیاه به مانند شبی همه جا انسان را تعقیب میکند.

صفحه ۳

علیرغم همه پیشرفتهایی که بشر امروز به آن دست یافته است هنوز نابرابری و بی عدالتی

سازمان عفو بین الملل:

حکومت ایران مدافعان حقوق زنان را سرکوب می کند

صفحه ۷

کنفرانس علیه اسلام سیاسی در دفاع از سکولاریسم در سوئد

نوشته پیر کاسان (سردبیر نشریه فرانسوی رپیوست لانیک)

صفحه ۴

پاسخ به دو سوال از فعالین آزادی زن
در صفحه ۸

پروین اردلان، هنگام سفر به سوئد، در فرودگاه
تهران ممنوع الخروج شد

اطلاعیه سازمان آزادی زن در صفحه ۹

پخش زنده کنفرانس بین
المللی در گرامیداشت ۸
مارس و همبستگی با
زندانیان سیاسی
اطلاعیه صفحه ۱۰

سرکوب زنان ممنوع!

پیام آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن به مناسبت یکصدمین سالگرد هشت مارس

گرفتن دقیقاً از چنین آگاهی ای نشات میگیرد. از اعتراضات ۱۳ آذر شرایط جامعه و توازن قوا میان مردم و رژیم تغییر یافته است. این را باید دریافت. وضعیت رژیم تغییر کرده است. میدانند که حتی اگر یک روز بگیر و ببند و شلاق و سرکوب را متوقف کند، مردم زمین را زیر پایش به لرزه درخواهند آورد. این بگیر و ببند و موج جدید سرکوب برای حفظ خود به هر قیمت است. در چنین شرایطی باید فشار را بر رژیم بیشتر کرد. باید از سنگرهای مختلفی آن را زیر یورش گرفت. از این رو است که ۸ مارس یک مناسبت مهم برای تجمع و اعتراض است. بدنبال اعتراضات اخیر دانشجویان، روز ۸ مارس را نیز باید به یک روز اعتراض جمعی علیه سرکوب تبدیل کنیم. جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی باید در این روز پرچم آزادیخواهی زنان را به اهتزاز درآورد. باید با صدای رسا اعلام کنیم که ما زیر بار ستم و سرکوب نخواهیم رفت، ما خواهان آزادی و برابری هستیم. ما خواهان لغو حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی هستیم. زنده باد آزادی زن این شعار ما در روز ۸ مارس است.

سازمان آزادی زن با تبریک یکصدمین سالگرد ۸ مارس به تمام آزادیخواهان میگوید با تمام قوا در این روز مردم جهان را به حمایت و همبستگی بین المللی با جنبش آزادی خواهانه زنان در ایران و با اسرای این رژیم سرکوبگر جلب نماید.

زنده باد آزادی زن! آزادی زن، معیار آزادی جامعه است!

آذر ماجدی ۴ مارس ۲۰۰۸

ستم بر زن موقوف! سرکوب زنان ممنوع!

زنان و مردان آزادیخواه!

یکصدمین سالگرد ۸ مارس، روز جهانی زن از راه میرسد. مبارزه برای آزادی زن بخش مهمی از تاریخ معاصر جهان را تشکیل میدهد. بیش از یک قرن است که مساله زن به یکی از مسائل اجتماعی بدل شده است. بیش از یک قرن است که جنبش حقوق زن و جنبش سوسیالیستی برای حقوق برابر زن و مرد مبارزه میکنند. این مبارزه افت و خیزهای بسیاری داشته است. آنچه ما اکنون در جوامع غربی شاهدیم، حاصل این مبارزه تاریخی است. موقعیت زنان در کشورهای غربی بمراتب بهتر و انسانی تر از موقعیت زنان در سایر نقاط جهان است. اما هنوز با برابری کامل و واقعی فاصله دارد. مبارزه برای برابری کامل در این کشورها هنوز به پایان نرسیده است.

موقعیت زنان در سایر نقاط جهان، بویژه کشورهایایی که تحت اسلام، سنن عقب مانده و دیکتاتوری های خشن و فاسد دست و پا میزنند بسیار اسفناک و غیرقابل قبول است. این شرایط باید تغییر یابد. این شرایط در شان بشریت متمدن نیست. در ایران در اعتراض به این وضعیت غیرانسانی، یک جنبش توده ای گسترده برای آزادی زن شکل گرفته است. این جنبش مورد یورش رژیم اسلامی است. رژیم به انحاء مختلف میکوشد زنان را در اسارت نگاه دارد. مانع فعالیت شان شود، حجاب را بر سرشان محکم تر کند، آپارتاید جنسی را مستحکم تر نماید. جنبش آزادی زن از آن سوی در مقابل این تلاش های مذبحخانه با تمام قوا مقاومت میکند. یک جنگ و گریز دائم میان این جنبش با رژیم زن ستیز اسلامی در جریان است. زنان سر تسلیم ندارند. مساله زن رژیم اسلامی را مستاصل کرده است.

بسیاری از فعالین حقوق زن دستگیر شده اند. برخی با وثیقه های هنگفت موقتاً آزاد گشته اند. بعضی به شلاق محکوم شده اند. تعدادی دیگر ممنوع الخروج شده اند. رژیم اسلامی در چند ماه اخیر یک یورش گسترده را به جامعه سازمان داده است. فعالین کارگری را دستگیر و زندانی کرده و آنها به زیر شلاق گرفته است. ده ها نفر از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب را به اسارت گرفته و زیر شکنجه میکوشد شخصیت و حرمت آنها را بشکند. اما حتی تحت چنین شرایطی جامعه ساکت نمی نشیند. فعالین حقوق زن هنوز مقاومت میکنند. دانشجویان علیه آپارتاید جنسی مبارزه میکنند. یک صدمین سالگرد ۸ مارس در چنین شرایطی در ایران برگزار میشود.

فعالین جنبش آزادی زن!

همه اذعان دارند که اکنون شرایط سختی برای پیشروی مبارزه است. اما در عین حال همه میدانند و اعلام میکنند که این وضعیت دیگر قابل تداوم نیست. همه خسته و بیزارند. همه خواهان تغییر اند. همه با هیجان، اضطراب و دلواپسی نگران آینده اند. جامعه در نقطه انفجار نگاه داشته شده است. این امر حتی برای رژیم اسلامی نیز روشن شده است. تلاش های اخیرش برای سرکوب و نسق

ستم بر زن موقوف!

دنباله مصاحبه با آنر ماجدی

در زمان خود انقلابی عظیم در موقعیت زنان نیز بود. تساوی حقوقی و بدنبال آن جلب زنان به عرصه کار و فعالیت اجتماعی، تجربه روابط آزاد میان زن و مرد در دهه 20 میلادی در روسیه بسیاری افسانه ها را در مورد توانایی زن و موقعیت زن شکست. دستاوردهای زنان در شوروی تأثیراتی دیرپا بر کشورهای اروپایی و آمریکا و همچنین کشورهای تحت سلطه ای که در اعمار شوروی بودند و یا در پروسه خلاصی از استعمار با ایدئولوژی چپ بودند، گذاشت.

انقلاب چین موقعیت زنان در این کشور سنتی و عقب مانده را زیر و رو کرد. سنت های قدیمی و فئودالی در مورد موقعیت زن به مصاف طلبیده

شد. کشور کوبا و برخی کشورهای کوچک دیگر که جنبش های "رهایی بخش" در آن با سوسیالیسم تداومی می شدند، خود را لااقل در لفظ به برابری زن متعهد می نامیدند. همین تعهد حتی بصورت فرمال در موقعیت زنان در جامعه موثر بود.

دو جنگ جهانی با کشاندن مردان به جبهه جنگ، عرصه اقتصاد و صنعت را کاملاً به روی زنان باز کرد. توانایی زنان در عرصه اقتصادی و صنعت بسیاری از افسانه های ضعف و ناتوانی زنان را لااقل برای مدتی زائل کرد.

نقش زنان در عرصه نظامی نیز قابل توجه بود. بویژه در جنگ های پارتیزانی، زنان توانسته اند قدرت و توانایی خود را بمنصه ظهور برسانند. بدنبال این تحولات بین المللی

از جانب مردان واقع میشوند. تجاوز جنسی هنوز یکی از خصوصیات شرمناک جامعه ما است.

در این میان بخشی از جهان در سه دهه اخیر عقب گردی دردناک داشته است. با قدرت گیری جنبش ارتجاعی اسلام سیاسی موقعیت میلیونها زن در کشورهای تحت حاکمیت اسلام عقب گرد محسوسی کرده است. پروسه مدرنیزاسیون که از دهه 50 میلادی در کشورهای به اصطلاح جهان سوم آغاز شد و جلب زنان به زندگی اجتماعی و فعالیت اقتصاد مزی را بدنبال داشت، با عروج اسلام سیاسی به عقب بازگردانده شد و حجاب اجباری، آپارتاید جنسی و تحکیم سنتهای عقب مانده فرهنگی -

مذهبی به روند صفحه بعد

دنباله سخن سردبیر

بر سرنوشت انسان غالب است. همه دستاوردهای مادی و معنوی در عرصه های اقتصاد، تکنیک، علم و تفکر نتوانسته است انسان را به معنای واقعی رها کند. افزایش قدرت بانکها و سرمایه های مالی بر زندگی روزمره افراد عملاً قدرت خلاقه انسان را در اختیار اربابان سرمایه قرار داده است و حاکمیت جهل و خرافه و خشونت را به عنوان نهادهای اصلی جامعه اعلام نموده است. جامعه ای که همه انسانها با فاکتلهای معینی که تضاد همزیستی است با هم روبرو میشوند. این تضادها را میتوان در تعاریف مختلفی دید. زن، مرد، کودک، سیاه، آسیائی، امریکائی، فقیر، غنی، یهودی، کافر و غیره و غیره.....

اما آنچه که وجه مشترک همه این تعاریف است زن است.

زن در تعاریف نابرابری همه جا هست. فقیر است، سیاه است، تحت ستم است، به مانند کودکی فاقد حق تصمیم گیری است. انتخاب نمیکند بلکه انتخاب میشود.

آنجا که جامعه مرد سالار دیگر نمیتواند راه حلی برای مشکلات خود پیدا کند، زنان هستند که باید تحقیر در خانواده و تجاوز در بستر همزیستی را به عنوان نرم بپذیرند. ناهنجاری های اجتماعی و اقتصادی بازتاب خود را در بهترین حالت در صورت لت و پار شده زنان و یا پیکر غرق در خونشان می تواند ببیند

صد سال، زمانی نیست. اما علیرغم اینها زنان جلو رفتند. مهمترین وجه این پیشروی وجود جنبش های برابر طلب است. درهمه جای دنیا، از آنجا که جنین دختران را میکشند تا آنجا که زنان رهائی جنسی را

به پرچم خود تبدیل نموده اند. آنجا که در کارگاهها و کارخانه ها طلب حق برابر میکنند تا آنجا که حجاب ها سیاه را به آتش میکشند. جنبش برابری طلب همه جا هست. آنجا که حرمتش را به عنوان زن در جامعه لگد مال میکنند و آنجا که به فرمان خدا به دارش میکشند.

صد سال راهی کوتاه است. اما صد هزار سال ستم بر زن فقط با یک انقلاب خاتمه می یابد. انقلابی که دنیای دیگری، دنیای بهاری را ممکن می سازد.

در آخرین ساعات بستن نشریه خبر رسید که پروین اردلان از فعالین حقوق زنان در ایران هنگام خروج از فرودگاه تهران ممنوع الخروج شده است. پروین اردلان که اخیراً از طرف موسسه اولاف پالمه در سوئد برای فعالیت های آزادی

خواهانه اش در ایران موفق به دریافت جایزه این موسسه شده است در گفتگویی با سایت تغییر برای برابری گفت که هنگام تهیه گذرنامه برای سفر من ممنوع الخروج نبود.

جمهوری اسلامی در هراس از رشد و گسترش نارضایتی در ایران موجی از سرکوب و ارباب را در میان فعالین حقوق مدنی، فعالین زنان، دانشجویان و کارگران بوجود آورده است. باید این موج جدید از ارباب و وحشیگری را با تمام قوا عقب راند. ۸ مارس را به روز همبستگی همه نیروهای آزادیخواه و برابری طلب در ایران تبدیل کنیم و روز زن را به روز آزادی انسان تبدیل نمایم.

برابری برای همه

زنده باد آزادی زن، زنده باد انسان

پروین کابلی

رهائی زن، رهائی جامعه است!

دنباله مصاحبه با آذر ماجدی

حاکم بدل شد.

انتظار میرفت که طی صد سال موقعیت زنان کاملاً در سراسر جهان زیر و رو شود. احتمالاً رهبرانی که ۸ مارس را به عنوان روز جهانی زن اعلام کردند، تصور میکردند که طی یک قرن زنان به برابری کامل دست خواهند یافت. مساله اینجاست که در عین حال که ایجاد اصلاحات و بهبود در وضع زنان در همین جامعه امکان پذیر است و این فلسفه وجودی سازمان آزادی زن نیز هست، اما تحولات پایه ای و برابری کامل و واقعی زن و مرد مستلزم تحولات عظیم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در جامعه بطور کلی است. زنان نمیتوانند در جامعه سرمایه داری به برابری کامل دست یابند. تجربه صد سال اخیر از قضا اثبات خوبی برای این مدعا است. یک سوال که در اذهان مطرح میشود، اینست که چگونه پس از این مبارزات گسترده، انقلابات و تحولات عظیم، زنان هنوز جنس دوم اند، هنوز نابرابرند، هنوز تحت تبعیض و خشونت قرار دارند؟ پاسخ به این سوال ما را به پایه‌های مادی ستمکشی زن و ریشه آن می‌کشاند. بنظر من ریشه آن نظام سرمایه داری است.

آزادی زن: جنبش‌های مختلفی در این صد سال آمدند و رفتند

و هر کدام تأثیرات متفاوتی را بر امر برابری زنان داشته‌اند. به نظر شما کدامیک از این جنبش‌ها بیش از دیگران تأثیر داشتند و توانستند تغییراتی جدی را در روند مبارزه زنان برای برابری ایجاد کنند؟

آذر ماجدی: بنظر من انقلاب اکتبر و جنبش‌های زن در دهه 60 و 70 میلادی در غرب موثرترین جنبش‌های آزادی زن نه تنها در قرن معاصر، بلکه در کل تاریخ بوده‌اند. انقلاب اکتبر در اوایل قرن بیست دست به آن چنان تغییراتی زد که بنظر امکان ناپذیر میرسید. برابری کامل در عرصه قانون، در عرصه اقتصاد، سیاست و حقوق اجتماعی واقعاً یک امر پیشرو و آوانگارد بود. آوازه این تحول در کل جهان پیچید. سازماندهی یک جنبش وسیع اجتماعی برای جلب زنان به فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی، برای اعتماد به نفس دادن به زنان، برای مجهز کردن آنها به سلاح آگاهی و دفاع از حقوق خود کاملاً بی سابقه بود. بیست سال فعالیت فشرده و متمرکز، حتی در عقب افتاده‌ترین بخش‌های شوروی، در بخش‌های مسلمان نشین، تأثیرات چشمگیری در موقعیت زنان در شوروی داشت و همچنین آوازه آن در غرب محرک جنبش‌های زن در دهه 60 بود.

متأسفانه پروسه حرکت بسوی

برابری در شوروی در اواسط دهه 30 متوقف شد. سنت‌های قدیمی و ارزش‌های مردسالارانه دگربار تقدیس شدند. اما علیرغم این مساله دستاوردهای بسیاری توسط جنبش‌های زن در روسیه و سپس شوروی بدست آمده است. جنبش‌های زن در غرب یک جنبش توده‌ای وسیع بود که کل جامعه غرب را متحول کرد. اصلاح قوانین در کشورهای اروپایی و آمریکا و کانادا در جهت رفع تبعیض از زنان، تغییر قوانین خانواده، شرکت فعالتر زنان در عرصه اقتصاد و در فعالیت اجتماعی، تغییر مناسبات میان زن و مرد و تثبیت روابط جنسی آزاد همه از نتایج و دستاوردهای این جنبش بود. تأثیرات این جنبش بنظر میرسد که پایدار است. هرچند که در عرصه اقتصادی و حقوق اجتماعی عقب‌گردهایی به جامعه تحمیل شده است، اما جامعه به 40 سال پیش عودت داده نشده است. این یک دستاورد با ارزش است.

در اینجا باید به دستاوردهای تکنولوژیک نیز اشاره کنیم. رشد تکنولوژیک به کارگیری زنان در بسیاری عرصه‌های صنعتی و اقتصادی را نه تنها تسهیل کرده، بلکه بعضاً مطلوب‌تر نموده است. رشد تکنولوژیک برای انجام کار خانگی وقت بیشتری به زنان داده است، تا بتوانند از آن در جهت دخالت در فعالیت

اقتصادی و زندگی اجتماعی استفاده کنند. کشف قرص ضد حاملگی یک پدیده بسیار مهم در تغییر مناسبات میان زن و مرد، در آزاد شدن زنان از قید و بند و در تثبیت روابط آزاد جنسی بوده است. چنین تحولات تکنولوژیک چه در شکل‌گیری جنبش‌های زن و چه در گسترش آن نقش داشته است.

لیکن باید تأکید کرد که علیرغم کلیه تحولات و دستاوردها در غرب، زنان هنوز با برابری کامل فاصله زیادی دارند. در سایر نقاط جهان وضع زنان آن چنان اسفناک است که گویی این صد سال مبارزه برای آزادی زن هیچگونه انعکاسی در این کشورها نداشته است. حتی نسیم آزادی نیز گویی در این کشورها نوزیده است. البته تحركات مهم و قابل توجه‌ای در ایران وجود دارد که بنظر من میتواند تأثیرات بسیار مهمی در کل منطقه بگذارد. جنبش آزادی زن در ایران با اسلام سیاسی می‌جنگد، لذا پیروزی‌اش فقط به جامعه ایران محدود نمیشود، به کل منطقه تحت سلطه اسلام و این جنبش ارتجاعی نفوذ خواهد کرد. در صورت پیروزی بنظر من جنبش آزادی زن در ایران به عنوان یکی از مهمترین لحظات مهم در جنبش آزادی زن در تاریخ ثبت خواهد شد.

آزادی زن: با تشکر از شما

سوژیه، یکی از اعضای تحریریه رپوست لائیک، رئیس اتحاد بین‌المللی برای حقوق زن و کمیته آتلانتا + که علیه آپارتاید جنسی در مسابقات المپیک مبارزه میکند، امری که هنوز توسط کشورهای اسلامیست‌قشری مورد مخالفت است، در کنفرانس شرکت میکند.

صفحه ۷

کنیم. تم کنفرانس خشونت علیه زنان، خشونت ناموسی، ازدواج اجباری و حجاب کودکان است.

آذر پیشنهاد کرد که پتیشنی را که توسط میشل ویانه، آن زلنسکی، آنی سوژیه و پیر کاسان در مورد حجاب اسلامی تهیه شده است را در کنفرانس معرفی کنیم. دوست ما آنی

سازمان آزادی زن ایران به مناسبت صدمین سالگرد ۸ مارس روز جمعه 7 مارس در شهر گوتنبرگ، سوئد یک کنفرانس بین‌المللی سازمان میدهد. آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن با هیات تحریریه "رپوست لائیک" تماس گرفت و از ما دعوت کرد که در کنفرانس شرکت

بمناسبت یکصدمین سالگرد ۸ مارس

کنفرانس علیه اسلام سیاسی در دفاع از سکولاریسم در سوئد

نوشته پیر کاسان (سر دبیر نشریه فرانسوی رپوست لائیک)

زنده باد آزادی، زنده باد برابری!

معرفی مختصر سخنرانان کنفرانس

صدمین سالگرد ۸ مارس را گرامی بداریم!

کنفرانس بین المللی در گرامیداشت ۸ مارس و همبستگی با زندانیان

سیاسی

سازمان آزادی زن صدمین سالگرد ۸ مارس، روز جهانی زن را با اجرای یک کنفرانس بزرگ بین المللی گرامی میدارد. این کنفرانس تلاشی در جهت گسترده تر ساختن جنبش آزادی زن، جنبش علیه اسلام سیاسی و برای سکولاریزه کردن جوامع تحت سلطه اسلام است. تحرکات و حملات جنبش اسلامی به حیات و حقوق زنان نه تنها در کشورهای تحت سلطه اسلام، بلکه در کشورهای غربی رشد چشمگیری داشته است. قتل زنان و خشونت علیه زنان تحت نام ناموس هر روز قربانیان بسیاری میگیرد. محروم کردن زنان و دختر بچه ها از ابتدایی ترین حقوق و یک زندگی شاد و نرمال، تحمیل حجاب به زنان و استقرار آپارتاید جنسی از مبانی پایه ای اسلام و ایدئولوژی اسلام سیاسی است. اخیرا تلاش برای استقرار قوانین شریعه به کشورهای غربی نیز نفوذ یافته است.

سازمان آزادی زن بر این نظر است که ساختن یک جنبش عظیم بین المللی سکولار و آزادیخواه در دفاع از حقوق و آزادی زنان و حفظ جان و امنیت آنان بسیار مبرم و ضروری است. از این رو روز جمعه ۷ مارس در شهر گوتنبرگ، سوئد، کنفرانسی با شرکت فعالین و چهره های شناخته شده بین المللی جنبش آزادی زن، مبارز علیه اسلام سیاسی، سکولاریست و مدافع زنان و کودکان در مقابل خشونت برگزار میشود. این کنفرانس تلاشی در جهت شکل دادن به این جنبش عظیم بین المللی است.

۸ مارس امسال در شرایطی برگزار میشود که بسیاری از فعالین آزادیخواهی و برابری طلبی در اسارت رژیم اسلامی قرار دارند. کنفرانس در همبستگی با این عزیزان در بند، یاد زندانیان سیاسی در ایران، فعالین حقوق زن، دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب و رهبران کارگری در بند را گرامی میدارد و جامعه بین المللی را به تلاش برای آزادی آنها فرا میخواند. بخشی از کنفرانس به اجرای مراسم هنری توسط هنرمند و شاعر برجسته مدرن ایران، ایرج جنتی عطایی اختصاص دارد. همچنین هنرمند جوان مبترا رقصی بنام آزادی را طراحی کرده که در این کنفرانس اجرا خواهد کرد.

کنفرانس به سه زبان فارسی، سوئدی و انگلیسی خواهد بود.

مکان: گوتنبرگ، سوئد

Lundby centrum, Wieselgrensplatsen ovanpå
Coop Forum

زمان: ۷ بعد از ظهر تا ۱۱ شب

ورودی: رایگان. اما به کمک های مالی شما نیازمندیم.

شماره حساب برای کمک مالی: 7-442066-PlusGiro

شام سرد و نوشیدنی در محل کنفرانس قابل تهیه است.

برای کسب اطلاعات بیشتر با شهلا نوری تلفن: +46737262622

یا با آدرس ایمیل: shahla.n@bredband.net

یا azarmajedi@yahoo.com تماس بگیرید.

آنی سوژی (Annie Sugier)
فعال حقوق زنان، یکی از اعضای تحریریه ریپوست لائیک، رئیس اتحاد بین المللی برای حقوق زن و سخنگوی سازمان آتلانتا+ است که علیه آپارتاید جنسی در مسابقات المپیک مبارزه میکند. آنی شیمی دان و متخصص تشعشعات رادیو اکتیو است و یکی از فعالیتهای عمده وی تحقیق در مورد اثر تشعشعات رادیو اکتیو روی مردم و به ویژه نوجوانان و کودکانی است که در مناطق نزدیک به تاسیسات اتمی زندگی میکنند. وی معاون بخش ایمنی موسسه دولتی ایمنی و حفاظت رادیو اکتیو (IPNS) است.

آذر ماجدی (Azar Majedi)
فعال سیاسی کمونیست ایرانی، مبارز حقوق زنان، رئیس سازمان آزادی زن و عضو کمیته مرکزی حزب اتحاد کمونیسم کارگری ایران است. وی که بنیان گذار سازمان آزادی زن است اهداف فعالیتهای خود را در اهداف این سازمان خلاصه کرده است: برابری کامل حقوق زن و مرد؛ لغو قوانین تبعیض آمیز، بویژه قوانین مربوط به خانواده، ازدواج، طلاق، حضانت و سرپرستی اطفال؛ لغو حجاب اجباری، و آزادی پوشش؛ لغو کامل جدا سازیها؛ برخورداری از امکانات مساوی در آموزش، اشتغال، ورزش و امور فرهنگی؛ جدایی مذهب از دولت و آموزش و پرورش. آذر همچنین بنیان گذار و رئیس "بنیاد منصور حکمت" است که کار ویرایش و نشر آثار منصور حکمت را به عهده دارد.

دبیا علیخانی (Diba Ali-Khani)
یکی از فعالین جنبش آزادی زن در ایران، دبیر "جامعه حمایت از زنان" و سخنگوی "کمپین دفاع از دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب" است. بارها از طرف مقامات امنیتی، پلیس و سایر ارگانهای سرکوب رژیم اسلامی به جرم شرکت در تظاهرات و یا مراسم نفی خشونت علیه زنان، روز جهانی زن و روز جهانی کارگر به دادگاه احضار شده است.

همه با هم و یک صدا بر علیه نابرابری، خشونت و سرکوب

صد سال مبارزه برای آزادی و برابری!

این عمل شنیع و ضد انسانی و مبارزه با آن استفاده میکنند. وی همچنین بنیان گذار و عضو "سازمان آتلانتا +" است که برای شرکت هر چه بیشتر زنان ورزشکار در مسابقات جهانی المپیک مبارزه میکند. لیندا عضو اتحاد بین المللی حقوق زن (فرانسه) و کمیته علیه مثله زنان است.

هما ارجمند (Homa Arjmand)

فعال سیاسی و مبارز کمونیست ایرانی مسئول کمپین بین المللی علیه دادگاه های شریعه در کانادا است. شهرت او بیش تر به خاطر رهبری این کمپین در کانادا بود که سرانجام در سال ۲۰۰۵ به پیروزی رسید و

باعث تعطیلی دادگاه های اسلامی (و بعدها دادگاه های سایر مذاهب) در استان انتاریوی کانادا گشت. پس از پیروزی این کمپین هما ارجمند از طرف انجمن انسان دوستی کانادا جایزه "انسان دوست سال" را دریافت کرد. او در دسامبر 2006 به همراه علی جوادی، آذر ماجدی، نسرين رمضانعلی و سیاوش دانشور فراکسیون "اتحاد کمونیسم کارگری" در حزب کمونیست کارگری ایران را تأسیس کرد و پس از مدتی جدال از این حزب جدا شد و به همراه نامبردگان، "حزب اتحاد کمونیسم کارگری" را تأسیس کرد. هما ارجمند از اعضای شورای مرکزی سازمان آزادی زن و همچنین از فعالان حقوق کودکان است.

ماریا هاگبری (Maria Hagberg)

یکی از اعضای هیئت مدیره و رئیس موسسه ای است که به کودکان و دخترانی که از طرف خانواده خود مورد اذیت و آزار قرار میگیرند کمک و برای آنها سرپناه تهیه میکند. دارای تخصص در امور سیاسی، فلسفی و اجتماعی است و سالها کار حزبی، سیاسی، اجتماعی را پشت سر گذاشته است. کار با انسانها و به ویژه زنان، کودکان و دخترانی که مورد آزار قرار میگیرند از مواردی است که فعالیتهای او روی آنها متمرکز شده است. در حال حاضر روی پروژه ساختن خانه های امن برای دخترانی که مورد تهدید ناموسی خانواده خود هستند و آموزش این قبیل خانواده ها و کارمندان ادارات خدمات اجتماعی مشغول به کار است.

هوزان محمود (Houzan Mahmoud)

35 ساله، فعال کمونیست کرد عراقی است که در زمینه حقوق زنان فعالیت می کند و از مشهورترین چهره های چپ عراقی در دفاع از حقوق زنان است. او از فعالان اصلی و بنیان گذاران سازمان آزادی زن عراق و از رهبران حزب کمونیست کارگری عراق است. از جمله فعالیتهای عمده وی میتوان از کمپینهای ضد جنگ، کمپین بین المللی نه به قوانین شریعه، نفی ستم بر زنان و مقالات بیشمار او در نشریات معتبر انگلیسی (از جمله گاردین و ایندپندنت) یاد کرد. مقالات وی از انگلیسی به زبانهای دیگر از جمله فرانسوی، عربی، ژاپنی، روسی، پرتغالی، ایتالیایی، اسپانیایی، فارسی، سوئدی، فنلاندی و آلمانی ترجمه میشوند.

رسول اولا (Rasool Awla)

متخصص امور سیاسی و اجتماعی و فعال حقوق زنان است. رسول اخیرا به همراه تعدادی مرد ساکن سوئد از فرهنگهای مختلف گروه "مردان بر علیه خشونت ناموسی" را تأسیس کرد و به یکی از سخنگویان این گروه تبدیل شد. از آنجا که قتلها و خشونتهای ناموسی، که عمدتا در بین مسلمانان رایج است، موضوع روز کشور سوئد است فعالیت این گروه و به ویژه رسول بسیار چشمگیر شده است. رسول در ماههای گذشته در نشریات، تلویزیون و حتی پارلمان سوئد در مناظرات بسیاری شرکت کرده و به دفاع از حقوق برابر برای زنان و وضع قانون ویژه برای مجازات کسانی که دختران را به ازدواج اجباری وادار میکنند، پرداخته است.

ایرج جنتی عطایی (Iraj Jannati Atai)

نمایشنامه نویس، شاعر و ترانه سرای ایرانی است کمی بیش از 61 سال سن دارد. همکاری وی با بابک بیات آهنگساز و داریوش خواننده معروف، منجر به خلق ترانه هایی مهم با مضامین سیاسی، اجتماعی، و عاشقانه شد که در تاریخ موسیقی پاپ ایرانی به دوران طلایی مشهور است. ایرج جنتی عطایی تا به حال ده ها ترانه، شعر و نمایشنامه خلق کرده است. بسیاری از نمایشنامه های وی در تئاترهای معروف اروپا به معرض نمایش گذاشته شده است. ایرج فعال حقوق انسانی و حقوق زنان است. او هم اکنون در کشور بریتانیا اقامت دارد.

سارا محمد (Sara Mohammad)

فعالیت های اجتماعی در مورد حقوق زنان را از سن 17 سالگی، هنگامی که میخواستند او را به زور شوهر دهند، شروع کرد. از جمله فعالیتهای او اجرای برنامه های رادیویی زنان در استکهلم، ساختن یک فیلم مستند در باره وضعیت اسفناک زنان در کردستان عراق و سرپرستی انجمن "پلا و فادیمه را فراموش نکنیم" میباشد. وی در مورد وضعیت دختران در خانواده های پدر سالار و اینکه چگونه میتوان با وجود مسائل فرهنگی متفاوت حقوق انسانی زنان را اصل قرار داد سخنرانی، بحث و تدریس میکند. مادر دو بچه است و کارش تکنیسین داروخانه است. سارا سال گذشته برنده جایزه "قهرمان سال 2007 سوئد" و "مهاجر دولوکس 2007" شد.

لیندا ویل-کوریل (Linda Weil-Curiel)

فعال حقوق انسانها، یکی از افرادی است که فرانسه را به پرچمدار مبارزه با ختنه دختران تبدیل کرده است. در اکثریت بالغ بر 40 موردی که خانواده های این قبیل دختران در دادگاههای فرانسه محکوم شده اند لیندا مقصرین را به دادگاه فرا خوانده است. وی حقوقدان است و از دانش خود برای پیشگیری از

آپارتاید جنسی ملغی باید گردد!

دنباله مقاله پیر کاسان

لیندا ویل-کوریل نیز همراه او خواهد بود. صحبت های این دور زن در مورد پتیشن و علیه جدایی جنسی در المپیک حتما در کنفرانس مورد استقبال قرار میگیرد.

ما تاکنون چندین بار آذر ماجدی را در پاریس ملاقات کرده ایم. آخرین بار در کنفرانس بین المللی برای سکولاریسم در مونتروی در 9 و 10 فوریه 2007 بود. اولین بار آذر در فوریه 2004 از بریتانیا به پاریس آمد تا از کمپین علیه مظاهر مذهبی در مدارس حمایت کند. او دوباره در سپتامبر 2005 به پاریس آمد تا از ابتکار میشل ویانه، رئیس سازمان "رگارد دو فم"

در اعتراض به ایجاد دادگاه های شریعه در ایالت انتاریوی کانادا حمایت کند. این حرکت توسط تعداد زیادی سازمان و شخصیت مورد پشتیبانی قرار گرفته بود. آذر ماجدی، میشل ویانه، فادیلآ آمارا بعنوان هیاتی از جانب این سازمانها با کنسول در سفارت کانادا ملاقات کردند.

هر بار که آذر ماجدی به پاریس آمد، تلاش کرد که به زبان فرانسه سخنرانی کند و سخنرانی های او که به یکسان علیه اسلامیت ها و دولت بوش بود مورد استقبال گرم واقع شد. آذر همچنین قبول کرد که با ریپوست لائیک مصاحبه ای انجام دهد.

ما با هما ارجمند، زمانیکه کمپین علیه دادگاه های شریعه

در کانادا ملغی شد، ملاقات کردیم. هما نیز در کنفرانس گوتنبرگ حضور دارد. هما یک مبارز خارق العاده است. او اهل ایران است و در کانادا در تبعید بسر میبرد. هما در لیون و ماریسی در مورد خطراتی که در مبارزه علیه اسلامیت ها در ایران با آن مواجه بود صحبت کرد. او گفت که اسلامیت ها اولین کسانی هستند که از دادگاه های شریعه سود میبرند.

در همان زمان ما با مینا احدی نیز که به همراه هما به فرانسه آمده بودید، آشنا شدیم. او تهدید به مرگ شده به این خاطر که علیه قتل ناموسی در آلمان مبارزه کرده و اکنون اعلام کرده که حاضر نیست بعنوان مسلمان او را بشناسند.

مبارزه هما موفقیت آمیز بود. دولت کانادا با مشاهده اعتراضات، بطور نمونه در فرانسه و نگران آبرو و پرستیژ بین المللی خویش تصمیم خود را پس گرفت.

ما خوانندگان خود را در جریان اخبار کنفرانس خواهیم گذاشت. این کنفرانس نشان میدهد که عمل ما بی حاصل نیست. برعکس این حرکات تماس های بین المللی ما با سکولاریست ها و فمینیست ها برای مبارزه موثر علیه اسلام سیاسی را مستحکم تر کرده است. در اینجا لیست سخنرانان را مشاهده میکنید: (اسامی سخنرانان کنفرانس)

www.ripostelaique.com/Azar-Majedi-presidente-de-l.html

سازمان عفو بین الملل: حکومت ایران مدافعان حقوق زنان را سرکوب می کند

سازمان عفو بین الملل با انتشار گزارشی دولت ایران را متهم کرد که جنبش زنان و فعالانی که برای برابری حقوق زنان فعالیت می کنند، را به طور سیستماتیک سرکوب می کند. این سازمان حقوق بشری از مقام های ایران خواست به این سرکوب ها پایان داده و با بازنگری در کلیه ی قوانین ایران، قوانین و مقررات تبعیض آمیز علیه زنان را لغو و یا اصلاح نماید.

عفو بین الملل در گزارش خود که روز پنجشنبه ۲۸ فوریه انتشار یافت می نویسد، زنان در ایران با تبعیضات قانونی گسترده ای روبرو هستند. آنان از پست های کلیدی دولتی کنار گذاشته شده اند. برای مثال، آنان نمی توانند قاضی باشند یا برای ریاست جمهوری نامزد شوند.

زنان در ازدواج، طلاق، حضانت کودک و ارث، از حقوق برابر با مردان محروم اند. صدمه ی جنایی به یک زن، در مقایسه با همان صدمه به یک مرد، مجازات خفیف تری دارد. شهادت زنان در دادگاه نصف شهادت یک مرد ارزش دارد. مردان حق گزینش چند همسر دارند و قانون حق بی چون و چرای آنان برای طلاق همسرشان را به رسمیت می شناسد، زنان اما چنین حقی ندارند.

عفو بین الملل می گوید، مدافعان حقوق زنان در ایران شجاعانه، برای "پایان بخشیدن به تبعیضات قانونی علیه زنان" پیکار می کنند. امامقام های حکومتی ایران با بدگمانی به این تلاش ها می نگرند و به ارباب و سرکوب آنان روی آورده اند.

به گفته ی عفو بین الملل، مدافعان حقوق زنان و به خصوص آنان که برای جلب توجه به تبعیض های قانونی

علیه زنان در ایران از حقوق سیاسی و مدنی خود استفاده می کنند، به صورت خودسرانه بازداشت می شوند. آنان غالباً در هنگام بازداشت از سوی ماموران امنیتی مورد بدرفتاری قرار می گیرند و از دسترسی به وکیل، خانواده و روند قانونی، محروم می مانند. اتهام مبهم مدافعان برابرحقوقی زنان

سازمان عفو بین الملل با مروری به فعالیت های سال های اخیر تلاشگران برابری حقوقی زنان، نمونه های زیادی از پیگرد، بازداشت و محاکمه ی این تلاشگران را در گزارش ۱۴ صفحه ای خود گنجانده است. این سازمان حقوق بشری نوشته است، بیشتر مدافعان حقوق زنان که تحت تعقیب قرار گرفته و دستگیر شده اند، به "جرایم امنیتی با بیانی مبهم" متهم شده اند. این گونه اتهامات از سوی مقام های حکومتی برای محدود کردن حقوق شناخته شده ی "آزادی بیان و

اجتماع" صورت می گیرد. این سازمان می گوید، در جریان دستگیری، با برخی از مدافعان حقوق زنان بدرفتاری شده است، ولی تلاش آنها برای دادرسی، با ممانعت مقام ها روبرو شده است. برخی دیگر، مدت های طولانی بدون اتهام رسمی بازداشت شده اند، آن هم غالباً در سلول انفرادی و بدون دسترسی به اعضای خانواده و وکیل انتخابی شان هستند. ممنوعیت مکرر اجتماعات مسالمت آمیز از سوی مقام های ایرانی و دستگیری مدافعان حقوق بشر به وسیله ی ماموران پلیس و وزارت اطلاعات، نقض آشکار حق بیان، تجمع و تشکل مسالمت آمیز است.

عفو بین الملل در گزارش خود می نویسد، مقررات بازداشت و محاکمه به کار رفته علیه کسانی که مقامات ایرانی آنان را مظنونان امنیتی می شناسند، از استانداردهای بین المللی مربوط به محاکمات عادلانه، مانند آن چه که در

صفحه بعد

رهائی زن همین امروز!

پروین اردلان، هنگام خروج از کشور ممنوع الخروج شد

پروین اردلان که بامداد امروز 13 اسفند، برای شرکت در مراسم اهدای جایزه اولاف پالمه، عازم استکهلم بود، توسط مأموران فرودگاه و با حکم دادستانی از هواپیما پیاده گردید و پس از آن نیز گذرنامه وی ضبط شد.

پروین اردلان، متولد سال ۱۳۴۵ و فارغ التحصیل رشته روزنامه نگاری در مقطع لیسانس و رشته مطالعات زنان در مقطع فوق لیسانس است. او سال گذشته، همراه با سی و دو تن دیگر از فعالان حقوق زنان در پی تجمعی مسالمت آمیز در روز یکشنبه ۱۳ اسفند در برابر دادگاه انقلاب برای مدتی بازداشت و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل و به سه سال زندان محکوم شد. اتهام وی از سوی منابع رسمی جمهوری اسلامی ایران، اقدام علیه امنیت ملی عنوان شد.

پروین اردلان که چندین بار به

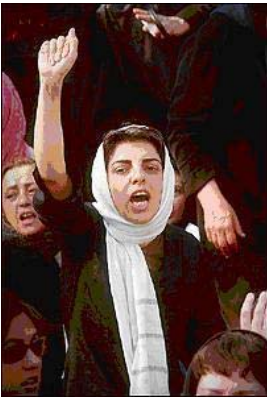
دلیل فعالیت های حقوقی اش دستگیر، بازداشت و زندانی شده، از اولین همکاران ماهنامه تعطیل شده "زنان"، سردبیر نشریه اینترنتی تعطیل شده "تریبون فمینیستی ایران" و عضو تحریریه مجله اینترنتی تعطیل شده "زنستان" بوده و در حال حاضر نیز عضو تحریریه سایت "تغییر برای برابری" است.

بنیاد مستقل و غیر دولتی اولاف پالمه که جایزه اش تا به حال به کسانی چون "کوفی عنان" دبیرکل وقت سازمان ملل متحد و "خاویر پرز دکوئیار" دبیرکل سازمان ملل متحد در سال ۱۹۸۸ تعلق گرفته است. قرار است در تاریخ 6 مارس جایزه سال 2007 خود را به پاس تلاشهای برابری خواهانه در جنبش زنان ایران به پروین اردلان اهدا کند.

پروین در گفتگو با سایت تغییر برای برابری گفت، من نه ممنوع الخروج بودم و نه هنگام کنترل گذرنامه در این زمینه صحبتی با من شد. اما بعد از آن که سوار هواپیما شدم، اسمم

از بلندگوی هواپیما اعلام شد و با آمدن مأموران فرودگاه، به کادر پرواز ایر فرانس گفته شد که من ممنوع الخروج هستم و نمی توانم از ایران خارج شوم. وی افزود، پس از ضبط گذرنامه، به من برگه ای داده شد که طبق آن باید طی روزهای آینده، برای رسیدگی به وضعیت ممنوع الخروجی ام به اداره کل امور گذرنامه نهاد ریاست جمهوری مراجعه کنم.

پروین اردلان تنها یک نمونه از میلیونها شهروند ایران است که اجازه خروجش از کشور به دست این رژیم ضد زن است. در چند ماه اخیر رژیم همراه با یورش به فعالین کارگری و دانشجویی چندین تن از فعالین جنبش حقوق زن را نیز دستگیر کرده، سایت ها و نشریات آنها را مسدود و ممنوع کرده و با ایجاد جو رعب و وحشت تمام تلاش خود را بکار برده است تا از سازماندهی یک روز اعتراضی در آستانه صدمین سالگرد روز زن جلوگیری کند. نباید مرعوب احضار و دستگیری های فعالین جنبش

زنان، جنبش دانشجویی و جنبش کارگری شد! فعالین جنبش حقوق زن باید با اعتراض به سرکوب سیستماتیک زنان و آپارتاید جنسی و همچنین اعتراض به ممنوع الخروج کردن پروین اردلان، خود را برای روز ۸ مارس آماده کنند و به خیابانها بیایند. باید در یک همبستگی با دیگر جنبشهای آزادیخواه و برابری طلب، در این روز خیابانها را زیر پاهای خود به لرزه درآوریم و شعارهای جنبش حقوق زن را در جامعه طنین انداز کنیم! روز زن را پیشاپیش به شما عزیزان تبریک می گویم
شهرلا نوری 3 مارس 2008

پروین اردلان در فرودگاه ممنوع الخروج شد!

اطلاع یافتیم که پروین اردلان فعال حقوق زنان در ایران که اخیرا برای فعالیت های آزادی خواهانه خود موفق به دریافت جایزه اولاف پالمه در کشور سوئد شده است در هنگام خروج از ایران ممنوع الخروج شد.

پروین اردلان در حالی که عازم کشور سوئد برای دریافت جایزه خود بود، در مصاحبه ای کوتاه با سایت تغییر برای

برابری گفت که هنگام تهیه گذرنامه هیچ سخنی از ممنوع الخروج بودن وی نبوده است و اکنون برای رسیدگی به این مسئله به وی اعلام شده است که باید با نهاد ریاست جمهوری در اداره گذرنامه تماس بگیرد.

این اولین باری نیست که یک شهروند ایرانی بدون هیچ دلیل و مدرکی از ابتدائی ترین حقوق خود از جمله حق سفر آزاده محروم میشود.

ممنوع الخروج کردن پروین اردلان در پی احضار و دستگیریهای اخیر فعالین زن و دانشجویان و رهبران کارگری در ایران انجام میگردد. این سیاست ارجح و حقیقت است.

باید بر علیه این سیاست ایستاد و زبونی و استیصال جمهوری اسلامی را در مقابل موج نارضایتی که هر روزه وسعت بیشتری میگیرد افشا کرد و این رژیم ضد زن را وادار به عقب نشینی نمود.

سازمان آزادی زن از همه سازمانهای دفاع از حقوق بشر میخواهد که در آستانه ۸ مارس به بی حقوقی زنان در ایران و تجاوز روزانه به حقوق انسان آنها اعتراض کنند و خواهان محاکمه سران جمهوری اسلامی در دادگاههای بین المللی شوند.

سازمان آزادی زن

3 مارس 2008

تجاوز به حقوق انسانی زنان موقوف!

دوسوال از فعالین آزادی زن

آزادی زن: 100 سال از اعلام ۸ مارس به عنوان روز جهانی زن می‌گذرد. شما به عنوان فعال عرصه زنان که برای تغییر موقعیت زنان مبارزه می‌کنید، چه مروری بر این تاریخ دارید و از نظر شما این صد سال چگونه گذشته و چه تغییرات و پیشرفت‌هایی صورت گرفته است؟

شهره از ایران: راستش سن من زیاد نیست در نتیجه نمیتوانم بگویم که این تاریخ چگونه بوده است. اما میدانم که من در انقلاب ایران 6 سال بیشتر نداشتم و بعد از چند سال گفتند که من باید حجاب داشته باشم. مبارزه از همان زمان کودکی برای من مطرح شد. برای اینکه مدتها نمیفهمیدم که چرا باید موهایم را بپوشانم. به نظر من زنان در ایران به نسبت 10 یا 15 سال پیش بسیار شجاعانه تر برخورد میکنند و این را میتوان در مبارزه‌ای که اکنون در جریان است دید. اما از اطلاعاتی که من به نسبت کشورهای دیگر دارم فکر میکنم که تغییرات و پیشروی بسیار بوده است. متأسفانه ما هنوز در آغاز کار هستیم و باید برای هر حق ابتدائی خود مبارزه‌ای خونین را به پیش ببریم.

اسماعیل اوجی: جنبش‌های آزادی و برابری زن در دنیا از حدود دویست سال پیش شروع شده است و از حدود صد سال پیش شکل هم‌گیرتری گرفته است. اما صد سال مدت کمی نیست و ما هنوز شاهد سرکوب، ستم، آزار، تجاوز، قتل، خرید و فروش و نابرابری حقوق زنان و مردان در کشورهای دنیا هستیم. جالب است توجه کنیم که هر جا

حاکمیت دین بر جامعه ضعیف یا حذف شده است، سرکوب، ستم و نابرابری کمتر شده است. در همه کشورهای سوسیالیستی (یا شبه سوسیالیستی) و در بسیاری از دموکراسیهای غربی حقوق زنان و مردان لااقل در قوانین برابرند.

مهین کابلی: این صد سال صد سالی مهم است. تاریخ این دوره تاریخ مبارزه هزاران انسانی است که هر کدام به سهم خود فعالیت کرده اند و تلاش نموده اند تا تغییرات کوچک و بزرگی در زندگی زنان به وجود آورند. به نظر من در این صد سال نقش جنبش

های سوسیالیستی بزرگترین اهمیت را دارد. تلاش سوسیالیست‌ها برای امر برابری مهر خود را هنوز بر جنبش زنان دارد. باید ما در این دوره برای پیشروی بیشتر به این نقش اهمیت بیشتری بدهیم و با درس‌گیری از این دوره مبارزه‌ای هر چه گسترده‌تر را سازمان دهیم.

علی جوادی: این تاریخ قبل از هر چیز جان‌سختی و زمختی بی‌حقوقی زن در جوامع کنونی را نشان میدهد. این صد سال را با صد سال پیش از آن مقایسه کنید، در بسیاری جهات گویا "توحش" و "تمدن" را مقایسه میکنید! تاریخ بشر تحولی باور نکردنی‌ای را از سر گذرانده است. اما در عرصه برابری حقوق زن و مرد گویا این تاریخ با سرعت لاک‌پستی حرکت کرده است. علیرغم پیشرویهای تاکنونی، که به لطف جنبش‌های مدافع حقوق زنان و جنبش سوسیالیسم کارگری صورت گرفته است،

زن کماکان در متن جوامع سرمایه‌داری کنونی انسانی اسیر و فرودست است. آزاد نیست. برابر نیست. این وضعیت نفرت‌انگیز ریشه در مناسبات اقتصادی و سیاسی و اجتماعی نظام سرمایه‌داری معاصر دارد. این نظام به سادگی و بدون مقاومت سرسختانه تن به خواست و اراده انسانی نمیدهد.

آزادی زن: بعنوان یک خواست‌میرم جنبش زنان در ایران چه خواست و شعاری در ایران اکنون مبرمیت دارد و برای آزادی زن در ایران چه تغییری را کلیدی میدانید و چرا؟

شهره از ایران: آزادی و برابری، زندگی انسانی، این شعار اصلی ماست. ما حجاب نمیخواهیم، ما خشونت نمیخواهیم، ما انسانیم و حقوق انسانیمان را خواهان هستیم. ما میخواهیم مثل انسان زندگی کنیم و این حق از ما گرفته شده است. آزادی، آزادی و آزادی بی‌قید و شرط. چیزی بیشتر از این نمیخواهیم.

اسماعیل اوجی: یکی از ابزارهای مهم و کارساز مردان برای سلطه بر زنان و سرکوب آنها مذهب است. روشن است که سرنگونی رژیم اسلامی حاکم بر ایران بایستی اولین خواست همه جنبشهای خواهان آزادی و برابری زنان در ایران باشد. با وجود این رژیم هر

نوع فعالیتی برای به دست آوردن آزادی و برابری رویانی بیش نیست.

مهین کابلی: زنان در ایران جمهوری اسلامی در شرایط قرون وسطائی زندگی میکنند. قوانین در ایران عملاً زندگی را بر زنان و مردان سیاه کرده و ناامنی اجتماعی را دامن زده است. نمیتوان از سراین همه ناعدالتی خواهان تغییر قوانین شد. راه برون رفت از این وضعیت تغییرات بنیادی در جامعه ایران است و این تغییرات تنها با برهم زدن کلیت این نظام امکان پذیر است. زنان ایران حق دارند که به مانند همه انسانهای این دنیا از رفاه و آسایش برخوردار شوند و این حقی است که از آنها دریغ شده است. این به نظر من یک هدف اصلی برای جنبش زنان در ایران است.

علی جوادی: آزادی و برابری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد در کلیه شئون سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و خانواده. آزادی از اسارت اسلام و قوانین اسلامی، خلاصی از نکبت حجاب اسلامی، آزادی پوشش، آزادی معاشرت، و در هم شکستن دیوار کثیف آپارتاید جنسی شرط اولیه تحقق چنین خواستههایی است. در حال حاضر شعاری سلبی که کلیت "نه" به وضعیت موجود را نمایندگی کند باید در صدر چنین خواستههایی قرار گیرد. از نقطه نظر من شعار "ستم بر زن موقوف" بیان همه جانبه چنین خواستههایی است. سرنگونی رژیم اسلامی پیش شرط تحقق چنین مطالباتی است. تحقق تمامیت این خواستها درگرو استقرار نظامی آزاد، برابر و انسانی، یک جمهوری سوسیالیستی، است.

سرنگونی رژیم اسلامی، شرط اساسی آزادی زن!

دنباله عفو بین الملل

میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی وضع شده است، به مراتب پایین تر است. این مقررات می تواند به زندانی کردن فعالان حقوق زنان، مدافعان حقوق بشر و دیگران بیانجامد و می انجامد. درخواست از مقام های ایران و جامعه جهانی

عفو بین الملل در پایان گزارش خود از مقام های ایران می خواهد به سرکوب مدافعان برابری حقوق زنان پایان دهد و با بازنگری در کلیه قوانین ایران، قوانین و مقررات تبعیض آمیز علیه زنان را لغو و یا اصلاح نمایند. این سازمان می گوید، حکومت ایران باید از برخورد کفیری به فعالیت های قانونی در دفاع از حقوق بشر، از جمله حقوق زنان، دست بردارد و حاکمیت قانون را در تطابق با تعهدات ایران به عنوان یک عضو امضاءکننده میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و سایر پیمان های بین المللی مربوط به حقوق بشر، به مرحله اجرا درآورد.

عفو بین الملل جامعه جهانی و به خصوص کشورهای را که روابط نزدیک با ایران دارند، فرامی خواند که حکومت جمهوری اسلامی را ترغیب کنند به تعهداتش نسبت به قوانین بین المللی عمل کند و به تبعیض قانونی و دیگر اشکال تبعیض علیه زنان خاتمه دهد و از اقدام های خلاف قانون، مانند بازداشت های خودسرانه خودداری کند.

بر گرفته از سایت روشنگری

کنفرانس صدمین سالگرد ۸ مارس
پخش زنده

کنفرانس بین المللی در گرامیداشت ۸ مارس و همبستگی با زندانیان سیاسی در گوتنبرگ سوئد از دو طریق زیر مستقیماً پخش میگردد

زمان: جمعه ۷ مارس از ساعت ۷ شب به وقت اروپای مرکزی و ۱ بعد از ظهر به وقت شرق آمریکا

مکان اول: www.wupiran.com/siminarha.html \ paxsh.e.zende.8.mars.html

مکان دوم: شبکه پالتاک، گروه خاور میانه - ایران - مراسم زنده کنفرانس ۸ مارس

پخش از طریق سایت با ۲۰ دقیقه تاخیر انجام میگردد. پخش از پالتاک همزمان است

گروه فنی سازمان آزادی زن

و در اعتراض به سیستم آپارتاید جنسی در ایران، فعالین سازمان آزادی زن در شهر وین اتریش، آکسیون و میز کتاب در روز ۸ مارس برگزار خواهند نمود. ما همه مردم آزادیخواه را به شرکت در این تجمع اعتراضی فرا میخوانیم.

اطلاعیه سازمان آزادی زن در
رابطه با برگزاری میز کتاب و
آکسیون ایستاده دروین، اتریش
صدمین سالگرد ۸ مارس را گرامی
بداریم!

زنان و مردان آزادیخواه!

۸ مارس امسال در شرایطی برگزار میشود که بسیاری از فعالین آزادیخواهی و برابری طلبی در اسارت رژیم اسلامی قرار دارند. در همبستگی با این عزیزان در بند، به یاد زندانیان سیاسی، فعالین حقوق زن، دانشجویان آزادیخواه

سنت بر زن موقوف، زنده باد آزادی، زنده باد برابری، زنده باد ۸ مارس سازمان آزادی زن ۲۴ فوریه ۲۰۰۸

www.womensliberation.net

تشکر ویژه از شهلا نوری!

سازمان آزادی زن از زحمات شبانه روزی شهلا نوری، عضو شورای مرکزی ساز، برای برگزاری کنفرانس بین المللی یکصدمین سالگرد ۸ مارس در گوتنبرگ سوئد بطور ویژه و صمیمانه تشکر و قدردانی میکند.

از وبلاک ۸ مارس دیدن کنید! <http://8emarch.blogfa.com/post-146.aspx>

نشریه آزادی زن از انتقادات و پیشنهادات شما استقبال می کند. مطالب، انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما ارسال کنید.

رئیس سازمان آزادی زن آنر ماجدی، azarmajedi@yahoo.com

سردبیر پروین کابلی، parvinkaboli@yahoo.se، Tel: +46 707 744 020

دستیار سردبیر اسماعیل اوجی، esmail_owji@yahoo.com

نه به حجاب اجباری!